

Rusland, Japan og ASEAN åbner for langtrækkende perspektiver i Østasien

Præsident Putin benyttede Rusland-ASEAN-topmødet og et møde med den japanske premierminister Abe i Sotji til langtrækkende aftaler

I Asien er et faseskift af enorme dimensioner i gang. Dette viste sig blandt andet under topmødet mellem Rusland og ASEAN, der fandt sted i det russiske Sotji den 19. og 20. maj. Mødet fandt sted under mottoet "På vej mod et strategisk partnerskab i almenvellets interesse". (ASEAN-landene er Brunei, Indonesien, Cambodja, Laos, Malaysia, Myanmar, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, med i alt over 600 millioner mennesker.) Præsident Putin erklærede, at dette topmøde var den største internationale begivenhed i Rusland i hele 2016.

De fleste statsoverhoveder fra de ti ASEAN-lande deltog personligt i topmødet, og Putin havde bilaterale møder med dem alle i løbet af en uge. Derved er samtalerne hjertelige og fortrolige atmosfære lige så vigtig som de konkrete resultater, heriblandt investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i flere tilfælde også forsvarssamarbejde.

Også præsidenten for den asiatiske infrastrukturs-investeringsbank (AIIB), kineseren Jin Liqun, tog del i topmødet. Han forhandlede i Sotji om finansieringen af 16 projekter i Det russiske Fjernøsten til et beløb af 8 milliarder dollars.

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede denne nye udvikling med begejstring: "Dette er en sag af meget stor betydning!"

Udvikling af Det russiske Fjernøsten

I tilslutning hertil bekendtgjorde den russiske minister for udvikling af Fjernøsten, Alexander Galusjka, at Rusland har forelagt 16 projekter i Fjernøsten for AIIB. Nyhedsbureauet TASS citerede ham: "Vi forelagde projekterne for udvikling af de internationale samfærdselskorridorer Primorje-1 og Primorje-2, som projekter af interesse for AIIB. Vi har desuden informeret vore partnere i banken om vigtige udviklingsområder og om Vladivostok som frihavn og indbudt AIIB til hurtigt at deltage i udbygningen af Nordøstpassagen." Korridorerne Primorje-1 (Harbin-Vladivostok-Natjodka) og Primorje-2 (Hunchun-Kraskino-Zarubino) ligger i det russisk-kinesiske-nordkoreanske grænseområde ved Det japanske Hav).

AIIB-præsident Jin erklærede efter mødet: "AIIB agter at fremme investeringerne i infrastruktur og i massetransportlinjer på den kæmpestore eurasiske landmasse, fordi vi tror, at regionens økonomiske potentiale forbedres, når vi forbedrer transportmulighederne. Vejen dertil er at mobilisere hjælp fra alle medlemsstaterne og fra de internationale institutioner såsom Verdensbanken, EDB (Den eurasiske Udviklingsbank), EBRD (Den europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling) og andre institutioner", citerede Sputnik ham for.

Samarbejde med Japan

Også Japan udviser interesse for udviklingen af det russiske Fjernøsten. Japan er tæt forbundet økonomisk og militært med De forenede Stater og har ladet sig indfange af USA's præsident Obama i hans indkredsningsspolitik over for Rusland og Kina. Men Japan har også sine egne interesser i Asien, især økonomiske, og søger derfor at samarbejde med sine naboer.

I et bidrag til bladet Executive Intelligence Review (27/5) beretter Michael Billington: "Japans premierminister Shinzo Abe havde den 6. maj et yderst udbytterigt møde med Putin i Sotji, til trods for at Obama havde forlangt, at han blev væk fra det. Og også selv om der ikke blev talt offentligt om det, erfarede EIR, at Abe og Putin havde enedes om en bestræbelse

for at bilægge de territorialstridigheder mellem Rusland og Japan, der havde forhindret en fredsaftale mellem Japan og Rusland for at afslutte krigstilstanden. Over for offentligheden talte de to statsoverhoveder om en hel række mulige japanske investeringer, især i det russiske Fjernøsten, inden for energiproduktion, i olie- og gassektoren, medicinske indretninger, transportnet, havne og andre ting. Og her må man huske, at en så omfattende fælles udvikling også vil få afgørende følger for Den koreanske Halvø.

Putin indbød Abe til at deltage i det østlige økonomiske forum i Vladivostok den 2.-3. september. Man går ud fra, at Abe siger ja til denne indbydelse, og at et nyt topmøde finder sted med Putin ved den lejlighed. På forummet mødes internationale topfolk inden for økonomi og politik for at drøfte de økonomiske og investeringsmulighederne i det russiske Fjernøsten og den asiatiske stillehavsregion.

LaRouche kommenterede: "Vil Japan virkelig gøre det? Hvis ja, så er det en meget positiv udvikling for hele Asien."

Tættere samarbejde mellem Rusland og Indonesien

Også Indonesien, der med sine 240 millioner mennesker er det folkerigeste land blandt ASEAN-medlemmerne, er interesseret i et tæt samarbejde med Rusland. Som Jakarta Post berettede, foreslog Indonesiens præsident Joko Widodo under sine samtaler med Putin i Sotji, et tættere gensidigt samarbejde inden for økonomi og forsvar. Jakarta Post citerede den 19. maj Putin fra topmødet med Widodo, som han kaldte for konstruktivt: "Det hvilede på samme indstilling som hos præsident Sukarno, der var en ægte ven af vort land." (Sukarno eller Soekarno var i 1945-67 den første indonesiske præsident efter uafhængigheden fra Holland.)

Generaldirektøren for olie og gas, Wiratmaja Puja, fra det indonesiske ministerium for energi og mineralforekomster, sagde under topmødet, at han håbede, at russiske foretagender ville tage del i opførslen og driften af to olieraffinaderier i Indonesien: "Hvad raffinaderierne angår, har Rusland god

kvalitet og teknologi. I de kommende år opfører vi to raffinaderier. 13-14 milliarder dollars er nødvendige for det ene raffinaderi på Østkalimantan. Infrastrukturen er allerede på plads, vi behøver kun investeringer til opførsel og drift af et raffinaderi. Det andet raffinaderi på Java kræver investeringer på 8-9 milliarder dollars. Det er en lejlighed for vore russiske partnere til at investere i Indonesien", citerede Sputnik Puja.

I følge Jakarta Post talte Putin og Widodo om oprettelsen af en frihandelszone og om russisk hjælp til store infrastrukturprojekter i Indonesien, såsom bygningen af en jernbane på Kalimantan og et 1,8 GW-kratværksprojekt til omkring 1,8 milliarder dollars. Rusland skulle også være interesseret i at levere skibe, indbefattet flydende havne, sagde Putin.

Ruslands viceminister for økonomisk udvikling, Alexej Lichatjev, erklærede i følge TASS den 19. maj i Sotji: "Arbejdet med at skabe en frihandelszone mellem Den Eurasiske Økonomiske Union (EAWU) og Indonesien kan begynde, så snart Jakarta fremsætter anmodningen derom."

En sådan anmodning ville være et vigtigt signal, fordi USA's regering under præsident Obama her for tiden forsøger at isolere Kina og Rusland økonomisk med deres frihandelsaftaler TPP og TTIP.

Ændring af den strategiske situation

Når man sammenfatter alt dette, fremkommer der en forhåbning om et tæt og fortroligt samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan inden for det politiske, økonomiske og forsvarsmæssige område. Og det vil igen ændre forholdene i Asien og i hele verden afgørende.

Lyndon LaRouche understregede forskellen mellem denne udvikling og Obamas såkaldte "drejning mod Asien". USA arbejder på at indkredse Kina og Rusland gennem et militært samarbejde med Korea, Japan og Filippinerne, men befinder sig selv i en tilstand af økonomisk forfald. USA producerer stadig

våben, men bortset fra det er dets økonomi brudt sammen", og selv våbnene er langt mindre effektive, end de giver indtryk af. Obama er overhovedet ikke troværdig. Og derfor kan hans regering heller ikke tilbyde nogle overbevisende alternativer til det økonomiske samarbejde mellem de asiatiske lande.

Indonesien siger »Nej til det fri marked – for at beskytte sit folk«

11. feb. 2014 – Indonesiens parlament har vedtaget en lov om nationens første handelslov, som gør det muligt for regeringen at begrænse eksport og import, beskytte lokale industrier og sikre opfyldelsen af lokal efterspørgsel, iflg. Bloomberg. Loven blev vedtaget i en plenarforsamling i dag, iflg. Pramono Anung, parlamentets formandssuppleant.

»Denne lov understreger Indonesiens holdning om ikke at adoptere et frit marked«, sagde vicehandelsminister Bayu Krisnamurthi efter loven var vedtaget. »Regeringen har fået retten til at gribe ind for at beskytte sit folk.«

Tidligere på året trådte en række love i kraft, som kræver, at mineselskaber begynder at forarbejde deres malm i Indonesien for således at udvide produktionsgrundlaget og skabe lokale industrijobs, på trods af vrede hyl og trods fra de internationale minekarteller og de bankierer, der har kontrollen.

Kun Kina, Indien og USA har en befolkning, der er større end Indonesiens, og der er intet andet land, der har en større muslimsk befolkning.